

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 80.251 van 17 mei 1999
in de zaak A. 63.859/IX-1360.**

In zake : Piet VANTIEGHEM,
die woonplaats kiest bij
advocaat A. LUST,
kantoor houdende te BRUGGE,
Burggraaf de Nieulantlaan 14

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
minister van Justitie,
die woonplaats kiest bij
advocaat P. PEETERS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Brederodestraat 13.

tussenkomen de partij :

Eddy BROUCKAERT,
die woonplaats kiest bij
advocaat B. VAN DORPE,
kantoor houdende te KORTRIJK,
Beverlaai 10.

D E R A A D V A N S T A T E , I X e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat Piet VANTIEGHEM op 29 mei 1995 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het koninklijk besluit van 17 maart 1995 waarbij Eddy BROUCKAERT tot hoofdgriffier van de politierechtbank te Brugge wordt benoemd;

Gelet op het arrest nr. 55.563 van 2 oktober 1995 waarbij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit wordt verworpen;

Gezien het verzoekschrift tot tussenkomst van 31 oktober 1995;

Gelet op de beschikking van 27 november 1995
die de tussenkomst van Eddy BROUCKAERT toelaat;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van
antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door
auditeur-generaal M. ROELANDT;

Gelet op de beschikking van 24 november 1998
die de neerlegging ter griffie van het verslag en van
het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste
memories;

Gelet op de beschikking van 19 maart 1999
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 26 april
1999;

Gehoord het verslag van voorzitter
J. BORRET;

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. LUST,
die verschijnt voor verzoeker, van advocaat P. PEETERS,
die verschijnt voor de verwerende partij, en van advo-
caat B. VAN DORPE, die verschijnt voor de tussenkomende
partij;

Gehoord het eensluidend advies van
auditeur-generaal M. ROELANDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak zijn uiteengezet in 's Raads arrest nr. 55.563 van 2 oktober 1995; dat die uiteenzetting hierna wordt hernomen;

1.1. De vacature van het ambt van hoofdgriffier bij de politierechtbank te Brugge wordt bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 6 december 1994.

1.2. Verzoeker stelt zich kandidaat op 9 december 1994 en de tussenkomende partij op 27 december 1994.

1.3. De krijgsauditeur geeft over de tussenkomende partij het volgende gunstig advies :

"De heer BROUCKAERT werd benoemd tot Hoofdgriffier van de Krijgsraad te Gent op 1 augustus 1988.

Onmiddellijk heeft hij zich met grote ijver ingewerkt in de administratie (parket en griffie-diensten) en controlefuncties van een Hoofdgriffier van een Krijgsauditoraat.

Na bijna 7 jaar uitoefening van dit ambt is hij volledig op de hoogte en heeft hij niettegenstaande zijn relatieve jonge leeftijd een door iedereen aanvaarde autoriteit.

Hij is een werker en schuwt juridische opzoekingen niet.

Zijn beslissingen zijn met overleg en gezond verstand genomen.

De leiding en de controle van de griffiers-dienst-hoofd, de griffiers en het personeel van de griffie en parketdiensten verlopen rimpelloos. In de omgang met advocaten en het publiek is hij steeds korrekt en beleefd.

Hij is stipt en nauwgezet en durft persoonlijk initiatief te nemen.

Op de uitvoering van zijn taken als Hoofdgriffier zijn dan ook in het geheel geen negatieve opmerkingen te maken.

De heer BROUCKAERT is gehuwd en vader van 2 kinderen. Zijn gedrag is onberispelijk.

Gelet op de zeer goede resultaten zowel in de administratie van een Auditoraat als wat betreft de juridische kennis van het griffierswerk, is hij een uitstekend kandidaat voor de plaats die hij postuleert".

1.4. De eerste voorzitter van het hof van beroep van Gent, de eerste voorzitter van het militair gerechtshof, de eerste advocaat-generaal en de auditeur-generaal bij het militair gerechtshof sluiten zich aan bij het uitgebrachte advies.

1.5. Ook de procureur-generaal bij het hof van beroep te Gent geeft een gunstig advies dat luidt als volgt :

"Het advies van de heer Krijgsauditeur te Gent leert ons dat de kandidaat sedert 1 augustus 1988 tot Hoofdgriffier van de Krijgsraad te Gent werd benoemd, waar hij op een perfecte manier zijn werk doet, er blijk geeft van voldoende autoriteit ten overstaan van het personeel verbonden aan zijn griffie.

Hij staat gekend als werker die juridische opzoeken niet schuwt, zodat hij zeker bekwaam moet geacht worden om zich in te werken in de materies waarmee hij zal geconfronteerd worden in de geam-bieerde plaats, en dit onafgezien van de wijzigingen die plaatsgrepen in de bevoegdheden van de politie-rechtbank".

1.6. Daarentegen geeft de leidend politierechter te Brugge op 7 februari 1995 het volgende ongunstig advies over de kandidatuur van de tussenkomende partij :

"De Heer Eddy BROUCKAERT, geboren te Kortrijk op 1 september 1952, is blijkens zijn curriculum vitae in dienst getreden op 1 juli 1971 bij het Auditoraat van de Arbeidsrechtbanken te Kortrijk-Ieper-Veurne, waarna hij zijn loopbaan heeft uitgebouwd bij de Bestendige Krijgsraad te Gent.

Uit het gesprek, dat de Politierechters met deze kandidaat mochten hebben, blijkt, dat de Heer Eddy BROUCKAERT door zelfstudie enige kennis heeft verworven qua informatica, doch geenszins vertrouwd is met de informatisering, zoals thans reeds aanwezig in de Politierechtbank te Brugge (pilootrechtbank voor de informatisering).

Anderzijds heeft deze kandidaat als hoofdgriffier bij de Bestendige Krijgsraad te Gent weliswaar leiding dienen te geven over de griffie en parket-diensten, waar een 25-tal personeelsleden tewerkgesteld zijn, doch slechts aan een beperkt werkritme (een 2-tal zittingen per week met telkens maximaal 12 dossiers).

De kandidaat kon bezwaarlijk begrijpen, dat in de Politierechtbank te Brugge tien zittingen per week konden verwerkt worden met amper 16 personeelsleden en gaf geenszins de indruk bereid te zijn om zelf extra inspanningen te willen doen buiten de geregelde werkuren, zodat de grootste twijfels bestaan nopens de werkijver van deze kandidaat.

Tevens blijkt de Heer Eddy BROUCKAERT weinig begrip te kunnen opbrengen voor de noden van zijn griffiepersoneel en medewerkers, zodat hij de noodzakelijke sociale kwaliteiten blijkt te missen om met volle overtuiging, inzet en gevoel leiding te kunnen geven in een drukke en arbeidsintensieve griffie, zoals deze van de Politierechtbank te Brugge.

Zijn kandidaatstelling lijkt louter ingegeven te zijn door de afschaffing van de Bestendige Krijgsraden te Gent en te Luik.

Gelet op het bovenstaande lijkt deze kandidaat niet geschikt voor de functie van hoofdgriffier in de Politierechtbank te Brugge.

Besluit : Ongunstig advies voor de geambieerde functie".

1.7. De voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Brugge geeft op 9 februari 1995 eveneens een ongunstig advies dat luidt als volgt :

"Betrokkene heeft zich vooreerst bij Ons niet als kandidaat bekendgemaakt.

De kandidaat is eerlang 43 jaar en woont te Kortrijk. Blijkens zijn curriculum vitae was hij sedert 1 juli 1971 verbonden aan het arbeidsauditoraat te Kortrijk-Ieper-Veurne als beambte onder contract, waarna hij vastbenoemd werd op 1 september 1973 als beambte.

Sedert 1977 is hij verbonden aan de Bestendige Krijgsraad te Gent en hij werd tot hoofdgriffier van die krijgsraad benoemd bij K.B. van 1 augustus 1988. Die vlekkeloos verlopen carrière van de heer BROUCKAERT situeert zich exclusief op het vlak van de Krijgsraad, alwaar hij ongetwijfeld grote verdiensten heeft en met autoriteit optreedt. Anderzijds dringt zich de niet onbelangrijke opmerking op dat zijn ervaring hooguit beperkt is gebleven tot de leiding over griffie en parketdiensten verbonden aan de Bestendige Krijgsraad. Hij ontbeert mijns inziens elke experiëntie in de functie die hij thans ambieert.

Er is dan ook geen garantie dat de betrokkene alle kwalificaties heeft of kan hebben die hem moeten in staat stellen leiding en toezicht uit te oefenen op een dienst die hem grotendeels onbekend is gebleven, hetgeen de kandidaat overigens zelf blijkt te beseffen.

Nu de kandidaat geen bindingen heeft met de rechtbank te Brugge, en zal te maken hebben met een andere materie, acht ik het delicaat om hem aan te bevelen voor het ambt. Het gemis aan ervaring in de taken die hem te wachten staan zou kunnen aanleiding geven tot onzekerheid, hetgeen zijn onafhankelijkheid als corpschef in het gedrang kan brengen.

Waar concrete ervaring en betrokkenheid op de bestaande vacante plaats centraal moeten staan, durf ik te vrezen dat de heer BROUCKAERT voor een quasi onmogelijke opdracht zal komen te staan.

Mijn advies luidt dan ook ongunstig voor de geambieerde functie".

1.8. De procureur des Konings te Brugge geeft op 21 februari 1995 een ongunstig advies :

"Volgens het advies van de heer Krijgsauditeur wordt de heer BROUCKAERT gunstig beoordeeld bij de uitoefening van zijn functie als hoofdgriffier bij de Krijgsraad.

De kandidaat heeft dus ervaring op het vlak van de Krijgsraad, waar hij blijkbaar de nodige leiding kan geven en de materie beheerst.

Ik meen evenwel dat bij de benoeming tot hoofdgriffier bij de politierechtbank moet rekening gehouden worden met de ervaring die de kandidaat heeft met de daar behandelde materie.

Die benoeming dient daarenboven nog te gebeuren op een vrij ongelegen ogenblik, namelijk op het ogenblik dat de wet van 11 juli 1994 op de uitbreiding van de bevoegdheid van de politierechtbank haar toepassing vindt én op een ogenblik dat gevolg daaraan het kader van 9 personeelsleden uitgebreid wordt met 7 nieuwe leden, die de nodige leiding en begeleiding zullen moeten krijgen. Die taak moet, in het belang van de griffie en van de personen die er werkzaam zijn, kunnen uitgeoefend worden door iemand die de materie beheerst.

De kandidaat heeft daarin geen de minste ervaring. Ons ambt maakt dan ook voorbehoud voor deze kandidatuur. Er zijn overigens binnen het arrondissement kandidaten die wel aan die criteria beantwoorden".

1.9. Met betrekking tot de kandidatuur van verzoeker geeft de hoofdgriffier van de politierechtbank te Kortrijk volgend gunstig advies :

"Blijkens de gegevens in zijn persoonlijk dossier, voldoet kandidaat aan de voorwaarden gesteld in art. 263 van het Gerechtelijk Wetboek. Kandidaat

vertoeft reeds sedert 1 juli 1992 in de Politierechtbank te Kortrijk. Het lovend advies van de hoofdgriffier van de Politierechtbank te Brugge werd in al zijn facetten bevestigd. Als zittingsgriffier fungeert hij tot ieders uiterste tevredenheid. Zijn beroepsbekwaamheid, mede door zijn juridische vorming en kennis, alsmede zijn moraliteit en werkhijver staan buiten discussie. Kandidaat was waarnemend hoofdgriffier bij deze Politierechtbank van 1.11.1994 tot 9.12.1994. Hieruit is gebleken dat kandidaat met het nodige gezag een griffie kon leiden. Hij beheerst aldus al de werkzaamheden, die met de nodige stiptheid werden uitgevoerd.

Kandidaat bezit alles om het beoogde ambt uit te oefenen. Bovendien was hij actief medewerker aan de vergaderingen die moesten leiden tot de automatisering en uniformisering van de werking van de griffies van de politierechtbanken en vrederechten; hij blijkt thans deze materie volledig onder de knie te hebben. Tot besluit kan gezegd worden dat zijn vlotte verschijning, zijn voorkomendheid in de omgang en zijn parate kennis een zeer geschikt kandidaat van hem maken".

1.10. De procureur des Konings te Kortrijk sluit zich hierbij aan.

1.11. De leidend politierechter te Kortrijk geeft het volgende gunstig advies over verzoeker :

"De heer Piet VANTIEGHEM stelt zich kandidaat voor de vakante plaats van hoofdgriffier bij de politierechtbank te Brugge (Belgisch Staatsblad dd. 06 december 1994).

Blijkens de gegevens van zijn persoonlijk dossier ter griffie van de politierechtbank te Kortrijk voldoet hij aan de voorwaarden van artikel 263 van het gerechtelijk wetboek.

Bij beslissing van de heer Procureur-Generaal te Gent dd. 25 mei 1992 werd hij afgevaardigd naar de politierechtbank te Kortrijk alwaar hij bij Koninklijk Besluit van 24 november 1994 werd benoemd tot griffier.

Vanaf het ogenblik van zijn indiensttreding bij de politierechtbank te Kortrijk functioneert de heer Piet VANTIEGHEM als zittingsgriffier.

In het kader van de voorbereiding tot het realiseren van het grote mammoetproject op gebied van de informatisering van de rechtbanken werkte hij actief en daadwerkelijk mee aan de analyse van de werkzaamheden van de politierechtbanken. Als gevolg daarvan werd hij dan ook door de Heer Hoofdgriffier van de

politierechtbank alhier aangeduid als systeembeheerder.

Kandidaat ervaar ik derhalve, door zijn grote inzet, zijn grondige kennis van de volledige werking van de griffie alsmede van de automatisering, zijn ambitie, zijn werkkraft en zijn juridische achtergrond als een meer dan volwaardige medewerker, waarop de Heer Hoofdgriffier en ik steeds zonder de minste problemen en met het meeste vertrouwen een beroep kunnen doen telkens wanneer het nodig is.

Als licentiaat in de rechten kan hij tevens steunen op een grondige juridische scholing hetgeen zeker een niet te negeren voordeel is voor het beoogd ambt. Daarenboven beschikt hij over een ruime ervaring zowel wat betreft het geven van leiding aan het personeel -hij werd door mij aangeduid als waarnemend hoofdgriffier bij de politierechtbank alhier vanaf 01 november 1994, taak die hij uitoefende tot ieders tevredenheid en voldoening- als wat betreft de materie eigen aan de griffie van een politierechtbank.

Samenvattend kan ik stellen dat de heer Piet VANTIEGHEM op basis van juridische achtergrond en scholing, zijn jarenlange ervaring wat betreft de werking van een griffie van een politierechtbank en zijn grondige kennis van het nieuwe computersysteem terecht en logisch als een uiterst bekwaam en zeer geschikt persoon mag beschouwd worden om benoemd te worden tot hoofdgriffier bij de politierechtbank te Brugge".

1.12. De procureur des Konings te Brugge geeft eveneens een gunstig advies :

"De heer Piet VANTIEGHEM wordt zowel door de heer Hoofdgriffier van de politierechtbank te Kortrijk als door de heer AMBTGENOOT te Kortrijk gunstig beoordeeld.

Hij zou zijn taken naar behoren vervullen, over de nodige beroepsbekwaamheid beschikken en met het nodige gezag een griffie kunnen leiden. Hij zou verder de nodige onderlegdheid hebben op het gebied van de automatisering en uniformisering van de werking van de griffies.

Er mag verwacht worden dat hij als licentiaat in de Rechten en door zijn zevenjarige activiteit op een griffie van de politierechtbank, zowel theoretische als praktische ervaring heeft opgedaan nodig om een griffie naar behoren te leiden. Informatie bij de politierechter bevestigt de degelijkheid van de kandidaat.

Ons ambt sluit zich aan bij de bovenstaande adviezen en geeft eveneens gunstig advies".

1.13. De leidend politierechter te Brugge geeft een zeer gunstig advies :

"Wij hadden de gelegenheid om de Heer Piet VANTIEGHEM -thans griffier in de politierechtbank Kortrijk, doch nog steeds woonachtig te Brugge- gedurende meer dan twee jaren te leren kennen, toen hij het ambt van klerk-griffier in de politierechtbank Brugge waarnam. Hij is intelligent, taalvaardig en voorkomend.

De heer VANTIEGHEM behaalde het diploma van licentiaat in de rechten, hetgeen zich onmiddellijk uit in gedegen kennis en inzicht in de rechtsproblematiek.

Hij heeft over de jaren heen alle mogelijke griffiefuncties in de politierechtbank uitgeoefend, zodat hij de werking ervan door en door kent.

De Heer VANTIEGHEM werd in de schoot van de politierechtbank Brugge bovendien ingeschakeld bij de werkzaamheden ter voorbereiding van het informatiseringsproject van het ministerie van justitie, waarin de politierechtbank Brugge als pilootrechtbank mede betrokken is.

Zijn overstap naar de politierechtbank Kortrijk, was een door hem aangegane uitdaging. Hij werd er intussen tot griffier benoemd. In het kader van de inmiddels ook op de politierechtbank Kortrijk op gang gekomen informatisering, werd hij er trouwens als 'systeembeheerder' aangeduid. M.a.w., ook op dat vlak strekt zijn kennis, inzicht en creativiteit tot voorbeeld.

Dat de Heer Piet VANTIEGHEM het ambt van hoofdgriffier aankan en waardig is, mag trouwens ook blijken uit het feit dat hij op 1 november 1994 door leidend politierechter R. BIARD tot waarnemend hoofdgriffier van de politierechtbank Kortrijk werd aangeduid en ook in die functie grote voldoening heeft geschonken.

Alle personeelsleden van de politierechtbank Brugge (tot en met 31 december 1994) zijn de Heer VANTIEGHEM bekend, hetgeen ongetwijfeld dienstig zal zijn, bij het voeren van een efficiënt personeelsbeleid.

Besluit : Zeer gunstig advies".

1.14. De voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Brugge, de procureur-generaal bij het hof van beroep te Gent en de eerste voorzitter van het hof van beroep te Gent sluiten zich aan bij het in 1.13. vermelde advies.

1.15. Bij koninklijk besluit van 17 maart 1995 wordt Eddy BROUCKAERT benoemd tot hoofdgriffier van de politierechtbank te Brugge. Dit besluit steunt, naast de verwijzingen naar artikel 263, § 1, van het Gerechtelijk Wetboek, de adviezen en de vervulling van de wettelijke benoemingsvoorwaarden, op volgende considerations :

"... dat belanghebbende sedert meer dan 6 jaar de functies van hoofdgriffier bij een hogere rechtsmacht uitoefent; dat hij momenteel in deze hoedanigheid afgevaardigd is in de rechtbank van eerste aanleg te Gent; ... dat alhoewel in hoofde van sommige andere kandidaten meer vertrouwde met de materie van een politierechtbank kan worden aangevoerd, uit het voorgelegde dossier en de professionele loopbaan van betrokkene blijkt dat hij over de nodige intellectuele en organisatorische capaciteit beschikt om een griffie te leiden en zich aan te passen aan een nieuwe functie; ... dat zijn directe korpsoversten een gunstig advies uitbrengen over zijn huidige staat van dienen; ... dat hij kan steunen op een grote dienstanciënniteit in de rechterlijke orde en het perspectief voor een lange loopbaan kan laten gelden; ... dat de heer BROUCKAERT Eddy van alle kandidaten de hoogste functie uitoefent in de rechterlijke orde; ... dat het algemeen belang en de goede werking van de instellingen dienen te primeren en bijgevolg aan de kandidatuur van BROUCKAERT Eddy de voorrang dient te worden gegeven";

2. Overwegende dat verzoeker in een enig middel de schending aanvoert van het gelijkheidsbeginsel, van het redelijkheidsbeginsel, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen;

2.1. Overwegende dat verzoeker het redelijkheidsbeginsel geschonden acht doordat hij kennelijk grotere aanspraken op de benoeming kon doen gelden; dat hij die aanspraken meent te ontleen aan zijn universitair diploma van licentiaat in de rechten, aan zijn vertrouwd zijn met de materie van de politierechtbank en met de actuele vereisten van de informatica; dat hij stelt dat, gelet op die in zijn voordeel sprekende gegevens, de

verwerende partij aan zijn kandidatuur maar mocht voorbijgaan op grond van zeer bijzondere en concrete gegevens die verband houden met het belang van de dienst; dat volgens hem zodanige gegevens niet in het bestreden besluit terug te vinden zijn; dat hij meent dat het tegendeel het geval is nu dat besluit enkel de hoop uitdrukt dat de tussenkomende partij zich zal weten "aan te passen aan een nieuwe functie" en zodoende de verwerende partij eigenlijk erkent dat de tussenkomende partij niet aan de bekwaamheidsvoorwaarden voldoet; dat hij zijn standpunt zoveel te meer verantwoord acht omdat aan de eveneens in het bestreden besluit aangehaalde anciënniteit geen gewicht mag worden gehecht daar deze verworven werd in een instelling die qua materie, organisatie en werklast niet te vergelijken valt met de griffie van de politierechtbank te Brugge; dat verzoeker tenslotte de verwijzing in het bestreden besluit naar "het algemeen belang en de goede werking van de instellingen" afwijst als een cliché;

2.2. Overwegende dat verzoeker het zorgvuldigheidsbeginsel geschonden acht doordat van zorgvuldige feitenvinding geen sprake is; dat hij betoogt dat niet te achterhalen is hoe voor waar kan worden aangenomen dat de tussenkomende partij over de nodige organisatorische en intellectuele capaciteit beschikt om zich aan zijn nieuwe functie aan te passen; dat bepaalde adviezen doen twijfelen aan zijn organisatorische capaciteiten en dat over zijn intellectuele capaciteiten niets bekend is;

2.3. Overwegende dat verzoeker het motiveringsbeginsel neergelegd in de wet van 29 juli 1991 geschonden noemt doordat in het bestreden besluit geen concrete elementen terug te vinden zijn die kunnen verantwoorden dat wordt voorbijgegaan aan de zeer gunstige en gunstige adviezen die verzoeker gekregen heeft, gesteld tegenover de gunstige, voorbehoud makende en resoluut negatieve

adviezen die over de tussenkomende partij zijn uitgebracht;

2.4. Overwegende dat verzoeker het gelijkheidsbeginsel geschonden noemt doordat nu, zoals is gesteld in 's Raads arrest nr. 37.538, LENS, van 27 augustus 1991, de drie voormelde beginselen ondergeschikt zijn aan het gelijkheidsbeginsel, de schending van die beginselen neerkomt op de schending van het gelijkheidsbeginsel zelf;

3. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat uit het administratief dossier en de overwegingen van het bestreden besluit blijkt dat zij de tussenkomende partij heeft benoemd "op grond van regelmatige en zorgvuldig afgewogen motieven"; dat zij erkent dat uit het administratief dossier blijkt "dat een aantal magistraten te Brugge en Kortrijk een negatief advies verleenden", doch stelt dat zij rechtmatig van oordeel kon zijn dat aan de adviezen van de directe korpsoversten van de tussenkomende partij een groter gewicht moest worden gehecht omdat deze met hem hebben samengewerkt; dat zij voorts stelt dat de negatieve adviezen enkel vaststellen dat de tussenkomende partij niet vertrouwd is met de griffie van de politierechtbank te Brugge en geen ervaring heeft met de werking van een politierechtbank, dat het bestreden besluit daaraan niet voorbijgaat maar dit ervaringselement niet doorslaggevend bevindt; dat zij de voorrang die in het bestreden besluit aan het algemeen belang en de goede werking van de instellingen gegeven wordt, verklaart door de afschaffing van de krijgsraden tengevolge waarvan de verwerende partij, aldus geconfronteerd met organisatorische personeelsproblemen, met name de tussenkomende partij afvaardigde naar de rechtbank van eerste aanleg te Gent;

4. Overwegende dat de tussenkomende partij stuk voor stuk toelicht hoe de overwegingen in het bestreden besluit die zijn benoeming moeten verantwoorden, in feite en in rechte pertinent kunnen worden genoemd; dat hij, onder verwijzing naar 's Raads arrest nr. 36.780, JANSSENS, van 28 maart 1991, betoogt dat het advies van de korpsoversten bij de rechtbank waar de benoeming moet plaatsgrijpen, zelfs niet gevraagd moest worden; dat hij voorts betoogt dat de studie van licentiaat in de rechten geen specifieke voorbereiding voor de functie van hoofdgriffier inhoudt en dat de vertrouwdsheid van verzoeker met de vroegere politierechtbank niet zonder voorbehoud kan gelden als vertrouwdsheid met de nieuwe politierechtbank; dat ten aanzien van de vertrouwdsheid met de actuele vereisten van de informatica, hij aanmerkt dat verzoeker geen enkele vorming in de informatica schijnt te hebben gekregen en dat het niet de taak van een hoofdgriffier is problemen met programma's op te lossen; dat ten aanzien van het gesprek met de politierechters te Brugge hij aanmerkt dat de professionele opdracht waarvoor hij kandideerde "er niet zal in bestaan te schitteren in interviews";

5. Overwegende dat, na het administratief dossier te hebben geconsulteerd, verzoeker in zijn memorie van wederantwoord vaststelt dat dit dossier "geen enkel ander substantieel element (blijkt) te bevatten dan de diverse 'adviezen' die gegeven werden"; dat hij vervolgens vaststelt dat wat de tussenkomende partij betreft alleen het advies van de krijgsauditeur "het gevolg is van een persoonlijke betrokkenheid vanwege de adviesverlener met de kandidaat"; welk advies dan wel enig element "van (goed bedoelde) subjectiviteit zal ingehouden hebben, nu inderdaad beiden enkele jaren hadden samengewerkt en ingevolge de afschaffing van de Krijgsraad te Gent de positie van de tussenkomende partij op zijn zachtst gezegd delicaat geworden was, zodat een ruggesteuntje om in een ander ambt benoemd te

worden alsdan gemakkelijker begrijpelijk wordt"; dat verzoeker dan dit advies stelt tegenover "het advies van de leidende Politierechter te Brugge, tot stand gekomen na een langdurig onderhoud tussen de vier politierechters en de kandidaat", dat hij meent : "Anders dan de clichématige aansluiting van de 'directe korpsoversten' bij het advies van de Krijgsauditeur, berust dit advies op een breedvoerig langdurig gesprek met de kandidaat zelf. De tussenkommende partij heeft nooit beweerd dat de schriftelijke neerslag van dit gesprek niet de correcte weergave zijn van de algemene teneur ervan"; dat hij tegenover het alleen maar gunstig advies van de krijgsauditeur de heel wat positievere adviezen over verzoeker stelt;

Overwegende dat wat het ter verantwoording van het besluit ingeroepen "algemeen belang en de goede werking van de instellingen" betreft, verzoeker aanstipt dat het besluit dit niet concreet invult en evenmin zegt waarom het moet leiden tot een voorkeur voor de tussenkommende partij;

Overwegende dat de slotsom van verzoekers betoog in zijn memorie van wederantwoord kan zijn dat het in zijn verzoekschrift uiteengezet enig annulatiemiddel in geen van zijn onderdelen wordt ontkracht; dat hij in zijn laatste memorie bij die conclusie blijft;

6. Overwegende dat woord en wederwoord van de in de zaak betrokken partijen zoals hierboven samengevat illustreren hoe de tot benoeming bevoegde overheid op zicht van het dossier van de zaak van oordeel kon zijn dat zij met verzoeker en de tussenkommende partij voor twee geschikte kandidaten stond; dat zij uiteraard een keuze moest doen; dat de motieven op grond waarvan zij haar voorkeur naar de tussenkommende partij liet uitgaan, feitelijk juist en rechtens relevant moeten zijn; dat wanneer die vereiste is vervuld, de enige reden waarom

de Raad van State niettemin de benoeming van de tussenkomende partij onwettig zou kunnen bevinden, is dat de opgegeven motieven, hoewel op zich zowel in feite als in rechte deugdelijk, de voorkeur voor de tussenkomende partij in redelijkheid niet kunnen dragen;

7. Overwegende dat wat de feitelijke juistheid der opgegeven motieven betreft, verzoeker deze in twijfel trekt met betrekking tot de aan de tussenkomende partij toegeschreven nodige intellectuele en organisatorische capaciteiten en met betrekking tot het primaat van het algemeen belang en de goede werking van de instellingen;

7.1. Overwegende dat het bestreden besluit het bewijs dat de tussenkomende partij over de nodige organisatorische en intellectuele capaciteiten beschikt, haalt "uit het voorgelegde dossier en de professionele loopbaan van betrokkene";

Overwegende dat van het voorgelegde dossier deel uitmaakt het voor de tussenkomende partij gunstige advies van de krijgsauditeur; dat verzoeker de waarde van dat advies wil relativeren doordat "de persoonlijke betrokkenheid vanwege de adviesverlener met de kandidaat" het volgende doet vrezen : "Menselijkerwijs gesproken kan bezwaarlijk verwacht worden dat in casu die betrokkenheid geen enkel element van (goed bedoelde) subjectiviteit zal ingehouden hebben, nu inderdaad beiden enkele jaren hadden samengewerkt en ingevolge de afschaffing van de Krijgsraad te Gent de positie van de tussenkomende partij op zijn zachtst gezegd delicaat geworden was, zodat een ruggesteuntje om in een ander ambt benoemd te worden alsdan gemakkelijker begrijpelijk wordt"; dat het "bezwaarlijk verwacht worden" in de laatste memorie van verzoeker tot zekerheid uitgroeit : "... het ene advies van de Krijgsauditeur, die zich dan

nog ingevolge de afschaffing van die instelling psychologisch wellicht in dezelfde rechtsonzekere toestand zal bevonden hebben, zodat een zekere lotsverbondenheid bij het toemeten van hoedanigheidswoord ongetwijfeld een rol zal gespeeld hebben"; dat de aantijging van verzoeker overtuigender zou zijn overgekomen wanneer hij een soortgelijke vrees had geuit met betrekking tot de gunstige adviezen die over hem zijn uitgebracht door gezagdragers die met hem hebben samengewerkt en tot de ongunstige adviezen die dezelfde over de tussenkomende partij hebben uitgebracht;

Overwegende dat verzoeker het negatief advies over de tussenkomende partij van de leidend politierechter te Brugge overtuigender blijkt te achten dan het positief advies van de krijgsauditeur; dat verzoeker bezwaarlijk van de Raad kan verwachten dat hij te dezen meer belang zou hechten aan een op een gesprek gebaseerd ongunstig oordeel dan aan een op jarenlange medewerking gebaseerd gunstig oordeel; dat hij zulks des te minder kan verwachten daar hij niet aantoonde dat het bewuste gesprek aan de kwaliteitseisen voldeed die zich voor een onderhoud met zulk een doelstelling opdringen;

Overwegende dat het advies van de krijgsauditeur de organisatorische en intellectuele capaciteiten van de tussenkomende partij voldoende doet uitkomen opdat de benoemende overheid ze aan die partij zou kunnen toeschrijven;

7.2. Overwegende dat de verwijzing in het bestreden besluit naar "het algemeen belang en de goede werking van de instellingen" gewis vaag is; dat er, ook niet bij verzoeker, echter geen redelijke twijfel kan over bestaan dat wordt bedoeld op de afschaffing van de krijgsraden en het daaruit volgend overtallig worden van hoofdgriffiers; dat een daaraan ontleend argument ook rechtens deugdelijk is;

8. Overwegende dat nu verzoeker er niet toe gekomen is de juistheid op zich van de in het bestreden besluit opgegeven motieven te ontkrachten, de vraag rest of die motieven dat besluit in redelijkheid kunnen dragen;

Overwegende dat de beoordelingselementen die in het voordeel van verzoeker spelen, door de benoemde overheid niet worden ontkend; dat deze alleen de beoordelingselementen die voor de tussenkomende partij pleiten, heeft doen doorwegen; dat ze daarmee niet tegen alle redelijkheid is ingegaan, want geen beslissing heeft genomen waarvan het dispositief in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven zodanig dat gewoon niet te begrijpen valt hoe die beslissing ooit tot stand is kunnen komen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van verzoeker.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op drieduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zeventien mei 1900 negenennegentig, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. BORRET,	voorzitter,
	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
	L. HELLIN,	staatsraad,

Mevr. S. VAN AELST, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN AELST.

J. BORRET.